

Sygn. akt I C 554/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2017 r

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Martyn Bartnik

Protokolant Gabriela Wojtowicz

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. P. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w S. oraz (...) SE z siedzibą w R.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) SE z siedzibą w R.

na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 11 000 zł (jedenaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 lutego 2014 r. do dnia zapłaty

II. zasądza od strony pozwanej (...) SE z siedzibą w R. na rzecz powoda A. P. (1) kwotę 4 007,04 zł (cztery tysiące siedem złotych cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu

III. oddala powództwo w stosunku do (...) Sp. z o.o. w S.

IV. zasądza od powoda A. P. (1) na rzecz strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w S. kwotę 2 417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

S ę d z i a

sygn. akt IC 554/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 maja 2017 r.

Powód A. P. (1) domagał się zasądzenia od strony pozwanej (...) sp. z o.o. w S. kwoty 11.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 22.II.2014 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania podniósł, że wskutek wypadku, którego sprawcą była osoba ubezpieczona od OC u strony pozwanej doznał poważnych obrażeń ciała (urazu kręgosłupa szyjnego). Ponieważ w toku postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił mu tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez niego krzywdę kwotę 3.000 zł, po jego stronie ciąży jeszcze powinność uiszczenia na jego rzecz z omawianego tytułu kwota 11.000 zł. Należne mu świadczenie winno bowiem kształtować się na poziomie 14.000 zł – k. 2-5 .

W treści nakazu zapłaty z dnia 4.III.2014 r. tut. Sąd nakazał stronie pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę główną dochodzoną pozwem wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania – k.9.

W sprzeciwie od wspomnianego orzeczenia, które zostało zaskarżone w całości, (...) sp. z (...). w S. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu zarzucając, iż nie jest zakładem ubezpieczeń i nie ponosi odpowiedzialności za skutki spornego zdarzenia komunikacyjnego. Strona pozwana zaznaczyła, iż zawarła z ubezpieczycielem sprawy szkody (...) Company SE z siedzibą w R. umowę dotyczącą współpracy w zakresie likwidacji szkód komunikacyjnych związanych z zawarciem przez wymienionego ubezpieczyciela umów ubezpieczeniowych. W efekcie w rozpoznawanym przypadku pozwana spółka prowadziła w imieniu i na rzecz wymienionego lotewskiego ubezpieczyciela czynności dotyczące likwidacji spornej szkody, wypłacając m.in. poszkodowanemu ze środków wymienionego zakładu ubezpieczeń należne mu odszkodowanie. W swych pismach kierowanych do wyżej wymienionego informowała go przy tym, iż likwidacją szkody zajmuje się wyłącznie w imieniu (...) Company SE i to od tego ostatniego podmiotu winien on dochodzić ewentualnych dalszych roszczeń k.14-15.

W piśmie z dnia 16.VII.2014 r. powód przyłączył się do wniosku pozwanej spółki o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R.. Wniósł natomiast o zasądzenie od obydwu pozwanych solidarnie należności głównej dochodzonej pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu, a w każdym razie o nieobciążanie go kosztami postępowania wyłożonymi przez (...) sp. z (...). – k.29 i 209.

Postanowieniem z dnia 4.VIII.2014 r. do udziału w sprawie wezwano (...) Company SE z siedzibą w R. – k.30.

Strona pozwana (...) Company SE z siedzibą w R. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu zarzucając, iż przed wszczęciem niniejszego postępowania zaspokoili już wszelkie uzasadnione i udowodnione roszczenia poszkodowanego – k.36-39.

W toku procesu zmianie uległa firma (...) SE na (...) SE – k.193-200.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 7.IX.2013 r. w P. doszło do wypadku drogowego, którego sprawcą był kierowca samochodu marki A. nr rejestracyjny (...) ubezpieczonego od OC w (...) Company SE z siedzibą w R.. W wyniku wspomnianego zdarzenia obrażeń ciała doznał powód A. P. (1), który udał się na izbę przyjęć Wojewódzkiego Szpitala (...) II w K., gdzie stwierdzono u niego wystąpienie skręcenia kręgosłupa szyjnego oraz zastosowano jego unieruchomienie sztywnym kołnierzem ortopedycznym na okres 1 tygodnia. Zalecono mu także kontrolę w poradni chirurgicznej. W konsekwencji poszkodowany kontynuował leczenie w rzeczonyj poradni w okresie od 12.IX.2013 r. do 5.XI.2013 r., gdzie otrzymał zalecenie używania miękkiego kołnierza ortopedycznego przez okres 1 miesiąca, a także konsultacji neurologicznej. W związku z tym A. P. leczony był w poradni neurologicznej w okresie od 13.IX.2013 r. do 7.I.2014 r. oraz korzystał z zabiegów rehabilitacyjnych (10 zabiegów). Z uwagi na występujące u poszkodowanego od chwili wypadku zaburzenia lękowe, uczucie niepokoju oraz zaburzenia snu w dniu 3.X.2013 r. rozpoczął on ponadto leczenie w poradni zdrowia psychicznego, gdzie rozpoznano u niego wystąpienie zaburzeń adaptacyjnych – reakcję na stres (leczenie zakończone zostało 23.XII.2013 r.). Obecnie poszkodowany nie zgłasza już dolegliwości natury psychiczne będących następstwem spornego zdarzenia.

Urazy jakich doznał w/wymieniony w wyniku omawianego zajścia z neurologicznego punktu widzenia nie skutkują występowaniem u niego długotrwałego lub trwałego uszczerbku na zdrowiu.

W dacie spornego zdarzenia A. P. wykonywał zawód spawacza (w/wymieniony do chwili obecnej jest zatrudniony w tym charakterze). Jednocześnie po wypadku przebywał on na zwolnieniu lekarskim do dnia 6.I.2014r.

Przez około 2 tygodnie od chwili spornego zdarzenia u poszkodowanego występowały wymioty, którym towarzyszyły zawroty głowy (te ostatnie praktycznie cały utrzymywały się u niego przez około miesiąc od rzeczonyj zajścia). Przez

okres pierwszych trzech tygodni od wypadku u A. P. występowały ponadto silne bóle kręgosłupa oraz głowy, które z czasem, po zakończeniu rehabilitacji uległy zmniejszeniu.

Obecnie u w/wymienionego zawroty głowy pojawiają się gdy schyla on głowę, zaś przypadłość ta jest dla niego szczególnie uciążliwa przy wykonywaniu pracy zawodowej. Mianowicie jako spawacz pracuje on w specjalnej masce, którą w przypadku wystąpienia zawrotów musi zdjąć, by zaczerpnąć powietrza.

A. P. towarzyszy nadto odczucie cierpienia kręgosłupa, lewego barku i lewej ręki. Nie może on również swobodnie skrócić głowę na boki (czyni to jedynie do pewnego miejsca, a dalej czuje opór). By się odwrócić w którąś stronę musi on zatem balansować całym ciałem. Poszkodowany odczuwa ból kręgosłupa i jego cierpienie także gdy kładzie się do łóżka. Aby zasnąć zmuszony jest odpowiednio ułożyć się na łóżku. Dodatkowo dolegliwości te budzą go ze snu.

W końcu ręka cierpienie powodowi wówczas gdy trzyma ją przez dłuższy czas w górze. W konsekwencji istotnie utrudnia mu to wykonywanie pracy spawacza, którą wykonuje w różnych pozycjach i która wymaga znacznej precyzji i zdolności manualnych. W takich przypadkach w/wymieniony zmuszony jest przerwać pracę do czasu aż wspomniane dolegliwości ustąpią.

Przed wypadkiem A. P. był osobą w pełni sprawną fizycznie. Regularnie jeździł na nartach i ćwiczył na siłowni. Po zaistnieniu wskazanego zdarzenia w związku z odczuwanymi dolegliwościami zmuszony został do zaniechania omawianej aktywności fizycznej, co stanowi dla niego duży dyskomfort psychiczny.

W wyniku opisywanego zdarzenia komunikacyjnego poszkodowany doznał dystorsji kręgosłupa szyjnego w mechanizmie forsownej fleksji, który to uraz z ortopedycznego punktu widzenia skutkuje występowaniem trwałego, dziesięcioprocentowego uszczerbku na jego zdrowiu. Jednocześnie rokowania co do dalszej remisji jego dolegliwości i dysfunkcji z uwagi na wiek w/wymienionego, zakres urazów i przebieg leczenia, a przede wszystkim występujące u niego dolegliwości są niepomyślnie. Obecnie występujący u niego uszczerbek na zdrowiu może się z czasem jeszcze zwiększyć w związku z rozwojem choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa szyjnego.

W piśmie doręczonym (...) sp. z (...) w dniu 22.I.2014 r. pełnomocnik powoda zażądała wypłaty na jego rzecz zadośćuczynienia za krzywdy, jakich doznał on na skutek zajścia z 7.IX.2013 r. w kwocie 30.000 zł. Ostatecznie przed wszczęciem niniejszego procesu poszkodowany otrzymał z rzeczonego tytułu świadczenie w wysokości 3.000 zł. Decyzję w tym zakresie wydała wskazana spółka, lecz jedynie jako pełnomocnik ubezpieczyciela sprawcy szkody z (...) Company SE z siedzibą w R.. W piśmie z dnia 4.II.2014 r. rzeczony podmiot poinformował jednocześnie pełnomocnik powoda, iż podmiotem, od którego należy żądać zaspokojenia ewentualnych dalszych roszczeń w/wymienionego jest wyłącznie wspomniany łotewski ubezpieczyciel.

(**dowody**: - płyta CD zawierająca zapis akt szkodowych strony pozwanej nr (...) – k. 22 i 45

- odpis decyzji (...) sp. z o.o. z 4.II.2014 r. – k.8

- opinie biegłych lekarzy :

1) neurologa L. J. (1) z 17.VII.2015 r. i uzupełniająca z 7.I.2016 r. – k. 82-85 oraz k.111

2) ortopedy W. P. z 19.X.2016 r. – k. 178-179.

- zeznania powoda A. P. (1) – k.208-209).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania powoda, bowiem są one spójne, logiczne i znajdują pełne potwierdzenie w treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron. Są one ponadto zbieżne z treścią opinii biegłych, którzy wydawali ekspertyzy na użytek niniejszego procesu.

Jako równie przekonujące ocenione zostały opinie wydane przez biegłych lekarzy ortopedę W. P. oraz neurologa L. J. (1). Są one zwłaszcza wyczerpujące, stanowcze, zaś autorami są osoby posiadające stosowne kwalifikacje. Uwypuklenia wymaga ponadto okoliczność, że żadnej ze stron nie udało się skutecznie podważyć twierdzeń zawartych w treści rzeczonych ekspertyz (tak powód jak i strona pozwana nie domagali się dopuszczenia dowodów z opinii kolejnych biegłych wymienionych specjalności), zaś biegły L. J. w sposób przekonujący ustosunkował się do zarzutów zgłoszonych przez powoda do treści jego opinii głównej.

Materialnoprawna podstawa odpowiedzialności strony pozwanej zawarta jest w treści art. 822 kc raz przepisach rt.9, art.13 ust.2 i art.10 ustawy z 22.V.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz.U. nr 124, poz.1152 ze zm.).

Z uwagi na fakt, że na skutek ruchu pojazdu kierowanego przez osobę ubezpieczoną od OC w (...) Company SE (obecnie (...) SE) u powoda występują urazy skutkując obecnie dziesięcioprocentowym, trwałym uszczerbkiem na jego zdrowiu, Sąd uznał, że

z tytułu krzywd, jakich doznał A. P. należy się mu zadośćuczynienie w wysokości nie mniejszej niż 14.000 zł (art.444 i art.445 kc.). Zdaniem Sądu, wymieniona kwota adekwatna jest do rozmiaru krzywd doznanych przez wyżej wymienionego, a w szczególności jest odpowiednia ze względu na czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych poszkodowanego. Na podkreślenie zasługuje zwłaszcza fakt, że pomimo tego, iż od spornego zdarzenia upłynęło już niemal

4 lata jego następstwa mają nadal istotny, negatywny wpływ na jego codzienne funkcjonowanie. W szczególności nadal uskarża się on na cykliczne bóle

i cierpienie kręgosłupa. U w/wymienionego regularnie występują ponadto zawroty głowy, a także cierpienie mu bark i ręka. Dolegliwości te w znaczny sposób utrudniają poszkodowanemu wykonywanie pracy zawodowej. Nie jest on ponadto w stanie uprawiać sportów, które uprawiał przed spornym zdarzeniem (narty, siłownia). Natomiast w przypadku osoby młodej (39 lat), jaką jest A. P. niewątpliwie stanowi to duży dyskomfort.

Ustalając wysokość omawianego świadczenia Sąd miał ponadto na uwadze wskazania Sądu Najwyższego, który w licznych orzeczeniach stwierdził, że wysokość zadośćuczynienia musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość (por. wyrok SN z 26.II.1962 r. IV CR 90/61, OSNCP 1963 r. poz. 105, wyrok z 24.IV.1965r. I Pr 203/65, OSPiKA 1966, poz.91 oraz wyrok z 13.XII.2007 r. I CSK 384/07, Lex nr 351187).

Skoro zatem przed wszczęciem niniejszego procesu ubezpieczyciel sprawy szkody wypłacił na rzecz powoda zadośćuczynienie w kwocie 3.000 zł do zasądzenia z omawianego tytułu pozostała jeszcze kwota 11.000 zł.

Zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od wymienionej kwoty

(art. 481 kc) sąd kierował się treścią art.455 kc, zgodnie z którym w przypadku zobowiązań bezterminowych (bo do takich zalicza się zobowiązanie do zapłaty zadośćuczynienia) dłużnik popada w opóźnienie po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela. Reguła wynikająca z art.455 kc ulega jednak modyfikacji w odniesieniu do świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń. Jak stanowi bowiem przepis art. 817 kc, a także art.14 wyżej powołanej ustawy z 22.V.2003 r. ubezpieczyciel wypłaca omawiane świadczenie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie chyba, że wyjaśnienie we wskazanym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń lub wysokości odszkodowania okaże się niemożliwe. W tym ostatnim przypadku omawiany trzydziestodniowy termin ulega stosownemu wydłużeniu (por. wyrok SN z 28.VI.2005 r. I CK 7/05, Lex nr 153254 oraz wyrok z 22.II.2007 r. I CSK 433/06, Lex nr 274209).

W okolicznościach sprawy uznać należy, że strona pozwana popadła w opóźnienie ze spełnieniem świadczenia dochodzonego pozwem po upływie trzydziestodniowego terminu liczonego od daty, w której powód zażądał od ubezpieczyciela wypłaty na jej rzecz zadośćuczynienia w kwocie 30.000 zł – 22.I.2014 r. W ocenie Sądu, w rozpatrywanym przypadku ubezpieczyciel miał bowiem pełną możliwość ustalenia w toku postępowania likwidacyjnego rzeczywistej wysokości szkody osobowej, jaka wystąpiła po stronie A. P. w terminie, o którym mowa w

treści art. 14 ust 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Zasądzając od (...) SE na rzecz poszkodowanego koszty procesu sąd kierował się treścią art. 98§1 kpc. Na kwotę przyznaną w/wymienionemu z omawianego tytułu składają się przy tym następujące należności: -) 550 zł opłata należna od pozwu, -) 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, -) 2.400 zł koszty procesowe - § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.IX.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...Dz.U. z 2013 r. poz. 490 – tekst jedn., -) 1.040,04 zł – wydatki na wynagrodzenie biegłych.

Powództwo jako bezzasadne podlegało natomiast oddaleniu w stosunku do drugiego z pozwanych. W szczególności (...) sp. z (...). nie była legitymowana biernie w niniejszej sprawie, bowiem czynności związane z likwidacją szkody, jaka wystąpiła po stronie powoda wykonywała jedynie w imieniu ubezpieczyciela osoby odpowiedzialnej za jej zaistnienie, a więc jako pełnomocnik (...) Company SE z siedzibą w R..

Podkreślenia wymaga, iż pozwana nie jest zakładem ubezpieczeń i nie może nim być w świetle obowiązujących przepisów prawa. Otóż stosownie do treści art.5 ustawy z 22.V.2003 r. o działalności ubezpieczeniowej, zakład ubezpieczeń może wykonywać działalność ubezpieczeniową wyłącznie w formie spółki akcyjnej albo towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych.

W efekcie na rzecz pozwanej spółki, na zasadzie art. 98§1 kpc, zasądzono od powoda poniesione przez nią koszty procesu (koszty zastępstwa radcowskiego oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa). W ocenie Sądu nie było bowiem podstaw do odstąpienia od obciążenia w/wymienionego wskazanymi kosztami stosownie do treści art.102 kpc. W tym miejscu uwypuklenia wymaga okoliczność, iż przed wytoczeniem powództwa w piśmie skierowanym do profesjonalnego pełnomocnika powoda spółka (...) jednoznacznie stwierdziła, że postępowanie szkodowe prowadzi wyłącznie w imieniu (...) Company SE i to ten ostatni podmiot winien zostać ewentualnie pozwany przez A. P. w przypadku dochodzenia przez niego dalszych roszczeń z tytułu spornego zdarzenia komunikacyjnego – k.8. Pomimo tego pozew, który zainicjował niniejsze postępowanie wniesiony został do sądu przeciwko niewłaściwemu podmiotowi.